

[Poul Møller.]

tolket de pålæg, der er givet af sikkerhedsrådet i henhold til De Forenede Nationers pagt. Jeg ser derfor ikke rettere, end at vi har den parlamentariske garanti, vi kan forlange, og som vi skal have, og samtidig får vi så en lov, der gør os i stand til at handle hurtigt, når dette er aldeles påkrævet, hvad det altså tilsyneladende ikke har været i denne sag.

Ud fra disse synspunkter mener jeg, det er rigtigt at stemme for regeringslovforslaget ved tredje behandling, og vi må derfor skuffe vore venner i venstre med, at vi må stemme imod ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

forkastedes med 78 stemmer mod 17.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om revisionen af statsregnskabet [af Bomholt m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 130) findes i tidenden sp. 3773).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fremme af bevægeligheden på arbejdsmarkedet [af Guldborg m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 142) findes i tillæg A. sp. 2731, fremsættelsen i tidenden sp. 2896).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det fremsatte lovforslag er enslydende med det lovforslag, der blev fremsat af repræsentanter for partiet venstre den 16. marts 1966, og som blev behandlet her i folketinget den 4. maj 1966.

Lovforslaget går som bekendt ud på, at kollektive overenskomster, hvorved det bestemmes, at adgangen til at udføre et arbejde skal være betinget af bestemte faglige kvalifikationer, som ikke kræves opfyldt i lovgivningen eller i administrative bestemmelser fastsat i henhold til lov, skal være ugyldige. Det hedder endvidere i lovforslaget, at organisationsstrukturen ikke må være nogen hindring for adgangen til at udføre et arbejde.

Forhandlingerne om lovforslaget i 1966 resulterede i, at lovforslaget blev henvist til et udvalg, som senere stillede en række spørgsmål til arbejdsministeriet. Til brug ved besvarelsen af spørgsmålene indhentede ministeriet udtalelser fra hovedorganisationerne, økonomiministeriet, indenrigsministeriet og uddannelsesrådet for ikke-faglærte. I det omfang, det herefter var muligt, blev spørgsmålene besvaret ved skrivelser af 12. og 23. september 1966; en endelig besvarelse af visse af spørgsmålene kunne dog ikke gives på daværende tidspunkt.

Under første behandling af lovforslaget her i tinget fandt der en udførlig debat sted om de problemer, som lovforslaget tager sigte på, og som vedrører de kollektive overenskomsters indhold og organisationsstrukturen. Forslagsstillerne har givet udtryk for, at formålet med lovforslaget er at fremme produktionen og derved give grundlag for den størst mulige forbedring af levestandarden. Jeg vil gerne sige, at jeg allerede under forhandlingerne i 1966 betoned, at der formentlig fra alle sider var enighed om det ønskelige i, at dette formål fremmes.